

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27.07.2018 r.

Sąd Rejonowy w Wołowie III Wydział Rodzinny i Nieletnich

w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Piotr Remian

Protokolant: Anna Solińska-Gelmuda

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 19.07.2018 r. w W.

sprawy z powództwa małoletnich L. K. i E. K. reprezentowanych przez matkę M. K. (1) oraz M. K. (1)

przeciwko M. K. (2)

o podwyższenie alimentów

I. zasądza od pozwanego M. K. (2) (PESEL: (...)) tytułem alimentów na rzecz małoletnich powodów L. K. ur. (...) w M. (Niemcy) i E. K. ur. (...) w W. (Niemcy) kwoty po 1.750 zł (jeden tysiąc siedemset pięćdziesiąt złotych) miesięcznie na rzecz każdego z uprawnionych, tj. łącznie w kwocie po 3.500 zł (trzy tysiące pięćset złotych) miesięcznie, poczynając od dnia 04.02.2016 r., płatne z góry do 10-go dnia każdego miesiąca wraz z ustawowymi odsetkami w przypadku opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat, do rąk matki małoletnich powodów – M. K. (1), w miejsce dotychczasowych alimentów orzeczonych wyrokiem Sądu Okręgowego we Wrocławiu Wydział XIII Cywilny Rodzinny z dnia 25.10.2011 r. w sprawie sygn. akt XIII RC 430/11, zmienionego następnie wyrokiem Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu Wydział I Cywilny z dnia 07.03.2012 r. w sprawie sygn. akt I A Ca 93/12 w kwotach po 1.500 zł miesięcznie na rzecz każdego z uprawnionych, tj. łącznie w kwocie po 3.000 zł miesięcznie;

II. dalej idące powództwo małoletnich L. K. i E. K. oddala;

III. powództwo M. K. (1) oddala;

IV. koszty procesu między stronami wzajemnie znosi;

V. zasądza od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 300 zł tytułem opłaty sądowej, od której ponoszenia powodowie pozostają zwolnieni z mocy ustawy;

VI. wyrokowi w punkcie I nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 01.02.2016 r. (data wpływu 04.02.2016 r.) małoletni powodowie L. K. i E. K., działając przez profesjonalnego pełnomocnika, wnieśli o podwyższenie alimentów na każdego z nich z kwoty po 1.500 zł miesięcznie do kwoty po 2.000 zł miesięcznie od pozwanego M. K. (2), poczynając od daty wytoczenia powództwa. Pozwem tym powódka M. K. (1), działając przez profesjonalnego pełnomocnika wniosła o podwyższenie alimentów z kwoty po 1.000 zł miesięcznie do kwoty po 2.000 zł miesięcznie od pozwanego M. K. (2), poczynając od daty wytoczenia powództwa. W uzasadnieniu pozwu wskazano, iż wyrokiem rozwodowym Sądu Okręgowego we Wrocławiu z dnia 25.10.2011 r. w sprawie sygn. akt XIII RC 430/11, zmienionym następnie wyrokiem Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 07.03.2012 r. w sprawie sygn. akt I A Ca 93/12 ustalono obowiązek alimentacyjny pozwanego w stosunku do

powodów - małoletnich dzieci i byłej żony. Wskazano, iż małoletni wraz z matką nadal zamieszkują w miejscowości G. – G. (Niemcy). Małoletnia L. A. (1) ukończyła 5 rok życia i uczęszcza do przedszkola. Małoletni E. J. ukończył 11 rok życia i uczęszcza do szkoły podstawowej. Koszt miesięcznego utrzymania (obejmujący wydatki na wyżywienie, odzież, obuwie, kosmetyki i artykuły higieniczne, artykuły edukacyjne i kulturalne, wizyty lekarskie, opiekę nad dziećmi, opłatę przedszkola, wydatki związane z zamieszkiwaniem) każdego z dzieci przedstawicielka ustawowa określiła na kwotę 640 euro (2.746 zł). Wskazała, iż z uwagi na swój stan zdrowia, związany z przebytą operacją wstawienia endoprotezy stawu biodrowego, nie może podjąć pracy. Posiada orzeczenie o 30 procentowej niepełnosprawności, a ponadto zmagają się z depresją. Koszt swego miesięcznego utrzymania (obejmujący wydatki na wyżywienie, odzież, obuwie, kosmetyki i środki higieniczne, zakup leków, opłatę za telefon, wydatki związane z zamieszkiwaniem) określiła na kwotę 738 euro (3.256 zł). Podała, iż otrzymuje zasiłki rodzinne w wysokości 164 euro miesięcznie na każde dziecko oraz jest właścicielką części nieruchomości lokalowo – usługowej, położonej w W.. Twierdziła, że możliwości zarobkowe pozwanego pozwalają na zaspokojenie potrzeb uprawnionych, gdyż jest właścicielem domu weselnego, posiada inne nieruchomości oraz jest współnikiem spółki cywilnej (...).

Pismem tym strona powodowa wniosła jednocześnie o zabezpieczenie roszczenia alimentacyjnego, poprzez nakazanie pozwanemu, by na czas trwania postępowania przekazywał małoletnim powodom kwotę po 1.750 zł miesięcznie na rzecz każdego z nich, zaś na rzecz byłej żony kwotę po 1.500 zł miesięcznie.

W odpowiedzi na pozew z dnia 23.03.2016 r. pozwany wniosł o oddalenie powództwa oraz wniosku o udzielenie zabezpieczenia roszczenia. W uzasadnieniu podał, że w ostatnim czasie sytuacja zdrowotna powódki nie pogorszyła się. Wskazał, iż zabieg wszczęcia byłej żonie endoprotezy winien powodować zmniejszenie dyskomfortu przy poruszaniu się oraz umożliwić podjęcie pracy. Wskazał, iż M. K. (1) jest właścicielką nieruchomości, w której znajduje się 5 lokali mieszkalnych oraz 3 duże powierzchnie o przeznaczeniu handlowym, z wynajmu których uzyskuje kwotę czynszu około 12.000 zł miesięcznie. Pozwany wskazał, iż na każde dziecko ich matka otrzymuje 190 euro miesięcznie zasiłku. Zakwestionował kwotę 282 euro przeznaczoną na opiekę nad dziećmi, w sytuacji gdy przedstawicielka ustawowa nie pracuje i może otrzymywać dodatek za to, iż dzieci w czasie wolnym od szkoły pozostaną w domu. Podał, iż kontaktuje się z dziećmi oraz zabiera je do Polski w święta i wakacje, co łączy się z wydatkowaniem przez niego kwoty ok. 6.000 - 8.000 zł rocznie. Pozwany wskazał, iż od wydania wyroku rozwodowego jego sytuacja życiowa i materialna uległa drastycznemu pogorszeniu. Zmuszony został do zakończenia działalności gospodarczej spółki (...), a nadto prowadzone są postępowania sądowe o zapłatę zobowiązań finansowych związanych z jej funkcjonowaniem. Podał, iż rozdysonował część oszczędności i sprzedał ruchomości, by pokryć zadłużenie tej spółki. Wskazał, iż utrzymuje się z oszczędności, gdyż spółka (...) nie przynosi dochodów. Określił koszt swojego miesięcznego utrzymania na kwotę 2.160 zł. Zaznaczył, iż osiąga dochód ponad dwukrotnie niższy niż powódka.

Postanowieniem z dnia 13 kwietnia 2016 r. oddalono wnioski powodów z dnia 01.02.2016 r. (data wpływu 04.02.2016 r.) o udzielenie zabezpieczenia. Zażalenie powodów na w/w postanowienie zostało oddalone postanowieniem Sądu Okręgowego we Wrocławiu z dnia 07.06.2016 r. w sprawie sygn. akt XIII Cz 239/16.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Wyrokiem Sądu Okręgowego we Wrocławiu Wydział XIII Cywilny Rodzinny z dnia 25.10.2011 r. w sprawie sygn. akt XIII RC 430/11 rozwiązano związek małżeński M. K. (2) i M. K. (1), wykonywanie władzy rodzicielskiej nad małoletnimi L. A. (2) i E. J. powierzono matce, zaś uprawnienia ojca ograniczono do prawa współdecydowania o istotnych sprawach dzieci, w szczególności związanych z leczeniem i przebiegiem nauki. Wyrokiem tym zasądzono od ojca na rzecz dzieci alimenty w kwocie po 2.000 zł miesięcznie na rzecz każdego z uprawnionych, poczynając od uprawomocnienia się wyroku, tj. od dnia 07.03.2012 r. Zasądzono również od M. K. (2) na rzecz M. K. (1) alimenty w kwocie po 3.000 zł miesięcznie, poczynając od uprawomocnienia się wyroku, tj. od dnia 03.02.2012 r. Ustalono kontakty M. K. (2) z dziećmi poza ich miejscem zamieszkania w pierwsze dwa tygodnie niemieckich wakacji letnich, całe niemieckie ferie jesienne oraz co drugie Boże Narodzenie od godz. 9.00 w Wigilię do godz. 20.00 dnia 6 stycznia i co drugą Wielkanoc od godziny 9:00 w Wielki Piątek do następnego piątku do godz. 20:00, począwszy od Bożego Narodzenia w 2011 r. i Wielkanocy w 2012 r. Wyrok ten został w części zmieniony wyrokiem Sądu Apelacyjnego we

Wrocławiu z dnia 07.03.2012 r. w sprawie sygn. akt I ACa 93/12 w ten sposób, że zasądzone na rzecz dzieci alimenty obniżono do kwoty po 1.500 zł miesięcznie na rzecz każdego z uprawnionych oraz obniżono alimenty na rzecz M. K. (1) do kwoty po 1.000 zł miesięcznie.

(dowód: akta Sądu Okręgowego we Wrocławiu o sygn. XIII RC 430/11 – w załączeniu)

W tej dacie M. K. (1) wychowywała 7 - letniego E. J. i 1,5 roczną L. A. (1), zamieszkując w Niemczech. Miała 41 lat i nie pracowała. W latach 90 – tych przeszła operację – endoproteza biodra, a także miała problemy z kręgosłupem. Z tego powodu orzeczeniem z dnia 25 stycznia 1996 r. niemiecki organ zaliczył ją do osób niepełnosprawnych, ustalając stopień niepełnosprawności na 30 %. Z tytułu niepełnosprawności nie przysługiwały jej świadczenia. Ponośliła w skali miesiąca wydatki na: czynsz za mieszkanie - 535,42 euro, energię elektryczną - 90 euro, ubezpieczenie mieszkania - 23 euro, telefon 50 euro. Wyżywienie, kosmetyki i środki czystości dla matki i dzieci kosztowały około 1.000 euro miesięcznie. Wydatkowała na świetlicę dla E. J. kwotę 170 euro oraz na zajęcia sportowe 4 euro miesięcznie. Z Kasy Rodzinnej otrzymywała zasiłek w kwocie 368 euro, zaś z Agencji Pracy kwotę 603,42 euro miesięcznie.

M. K. (2) miał 45 lat. Był właścicielem spółki z o.o. (...) w W., do której należał dom weselny. Nieruchomość o wartości 3.000.000 zł umową darowizny z dnia 5 listopada 2007 r. została przez małżonków darowana pozwanemu do jego majątku osobistego. W 2010 r. spółka osiągnęła przychód w kwocie około 420.000 zł, a zysk wyniósł około 48.000 zł. W okresie od stycznia do kwietnia 2011 r. spółka zanotowała stratę w wysokości 70.560 zł. M. K. (2) był także współnikiem z 20 % udziałem w spółce cywilnej (...), prowadzącej sklep. Wraz ze współnikiem zainwestował w przedsięwzięcie około 200.000 zł. W 2010 r. spółka przyniosła stratę w wysokości około 5.000 zł, zaś od stycznia do kwietnia 2011 r. dochód w wysokości 1.882,21 zł. M. K. (2) posiadał cztery samochody.

W skład wspólności majątkowej małżeńskiej wchodziła nieruchomość, składająca się z pięciu mieszkań oraz dwóch lokali użytkowych, które były wynajmowane, przynosząc dochód netto w kwocie 3.500 zł miesięcznie.

(dowód: akta Sądu Okręgowego we Wrocławiu o sygn. XIII RC 430/11 – w załączeniu)

Umową zawartą w dniu 28.09.2012 r. strony dokonały podziału majątku dorobkowego w ten sposób, iż M. K. (1) otrzymała prawo własności nieruchomości gruntowej zabudowanej budynkiem wielolokalowym położonym w W. przy ul. (...) oraz samochód osobowy (...) o nr rej. (...), rok prod. 2008, zaś M. K. (2) otrzymał samochód osobowy marki „A. (...)” nr rej (...), rok prod. 2007, samochód marki (...) nr rej (...), rok prod. 2006 oraz przyczepę samochodową typu (...), rok prod. 1996.

(dowód: ugoda z dnia 28.09.2012 r. – k.55-57)

M. K. (1) ma 47 lat. Nadal wraz z dziećmi zamieszkuje w miejscowości G. – G. (Niemcy) w poprzednio zajmowanym mieszkaniu. Ponośli w skali miesiąca koszty eksploatacji mieszkania w kwocie łącznej 699 euro, w tym czynsz 549 euro, energia elektryczna 84 euro, opłata RTV 56 euro, ubezpieczenie OC 10 euro. W okresie 2013 r. - 03.2017 r. wraz z nimi zamieszkiwał kuzyn przedstawicielki ustawowej, który dokładał się do kosztów wyżywienia kwotą 300 euro w skali miesiąca oraz pomagał w opiece nad dziećmi. We wrześniu 2016 r. M. K. (1) podjęła pracę za wynagrodzenia w kwocie 530 euro netto miesięcznie. Pracuje 2,5 godziny dziennie. Wcześniej pracowała w sklepie oraz miała nieodpłatną praktykę na poczcie. Otrzymuje zasiłek rodzinny na dzieci w kwocie 384 euro miesięcznie. Aktualnie z tytułu wynajmu 3 mieszkań i 2 lokali użytkowych znajdujących się w nieruchomości położonej przy ul. (...) w W. otrzymuje kwotę 3.500 zł miesięcznie. W okresie 2016 r. - 03.2017 r. z tego tytułu otrzymywała kwotę 4.400 zł miesięcznie. Część uzyskiwanych środków przeznacza na remonty (wymiana pieców, podłóg) lokali, wynagrodzenie księgowej oraz osób zajmujących się nieruchomością, podatki. Z tych środków podejmuje co miesiąc kwotę 500 euro z przeznaczeniem na utrzymanie w Niemczech. Na koncie (...) Oddział w W. posiada oszczędności w granicach 12.000 zł. Innych oszczędności nie posiada. Z majątku posiada nieruchomość zabudowaną oraz samochód.

M. K. (1) wydatkuje w skali miesiąca kwoty na: wyżywienie około 250 euro, odzież i obuwie 120 euro, kosmetyki, środki czystości, chemię 50 euro, lekarstwa 80 euro. Na rehabilitację (6 zabiegów) wydatkuje 35 euro. Do Polski przyjeżdża

cztery razy w roku i z tego tytułu ponosi wydatek w kwocie 600 euro. Na wakacyjny wyjazd wraz z dziećmi do Bułgarii przeznaczyła około 2.000 euro. Z tytułu ubezpieczenia samochodu zapłaciła kwotę 530 euro, kwotę 500 euro tytułem podatku od posiadania samochodu oraz za naprawy i przegląd samochodu kwotę 400 euro w skali roku. Za benzynę płaci 200 euro miesięcznie. Wymiana opon do samochodu kosztowała kwotę 400 euro.

E. K. ukończył 13 rok życia i uczęszcza do klasy siódmej szkoły podstawowej. W okresie pierwszej - czwartej klasy szkoły podstawowej uczęszczał do świetlicy, co pociągało za sobą wydatek w granicach 100 - 225 euro miesięcznie. Za zakup tornistra i torby sportowej matka wydatkowała kwotę 140 euro, zaś ćwiczeń kwotę 51 euro. Na zakup pomocy do szkoły przeznacza 30 euro miesięcznie. Na wycieczki ze szkoły przeznaczyła kwotę 400 euro. Małoletni choruje na depresję, lecz się psychiatrycznie i przyjmuje leki. W skali miesiąca przeznacza na potrzeby syna kwoty: wyżywienie w granicach 200 - 250 euro, odzież i obuwie 70 euro, środki czystości i kosmetyki 20 euro, fryzjer 20 euro, rozrywka 30 euro, doładowanie telefonu 20 euro, zajęcia pozaszkolne (basen, kino) 70 euro, suplementy 15 euro. Otrzymuje kieszonkowe w kwocie 20 euro tygodniowo. W skali roku przedstawicielka ustawowa kupiła synowi rower, deskorolkę, rolki, laptop i na ten cel wydatkowała kwotę 700 euro.

L. K. ukończyła 7 rok życia i uczęszcza do II klasy szkoły podstawowej. Do godziny 14.00 przebywa w świetlicy, co łączy się z wydatkiem 70 euro w skali miesiąca. Przy rozpoczęciu roku szkolnego na zakup wyprawki matka przeznaczyła kwotę 250 euro. Na składkę w szkole co 6 miesięcy płaci 50 euro. Na zakup przyborów do szkoły wydatkuje kwotę w granicach 80 - 90 euro miesięcznie. Na ćwiczenia w skali kwartału przeznacza 17 euro. W skali miesiąca przeznacza na potrzeby córki kwoty: wyżywienie w granicach 200 - 250 euro, odzież 150 euro, obuwie 30 euro, środki czystości i kosmetyki 20 euro, zajęcia taneczne 20 euro, zajęcia z chóru 20 euro, rozrywka 30 euro, suplementy 15 euro. Małoletnia zamierza uczęszczać na lekcje nauki gry na keyboardzie, co będzie łączyło się z wydatkiem 48 euro w skali tygodnia. W skali roku przedstawicielka ustawowa kupiła córce rower, łyżwy, sanki, rolki, hulajnogę i na ten cel wydatkowała kwotę 350 euro.

Pozwany prócz alimentów w inny sposób nie partycypuje w kosztach utrzymania dzieci.

(dowód: przesłuchanie przedstawicielki ustawowej - powódki M. K. - protokół k.283 - 01:01:46 - 02:52:22; rozliczenie wynagrodzenia - k.240; umowa o pracę - k.241; wykaz operacji na rachunku bankowym - k.242 - 257,288 - 318, 375 - 401; zaświadczenie - k.13 - 20,25,136 - 137,324 - 325; rozliczenie zużycia prądu - k.21; rozliczenie opłat za mieszkanie - k. 22,101; wypis z orzeczenia - k.73 - 74, pismo ze szkoły - k.100; pismo Kasy Chorych - k.102; rozliczenie ubezpieczenia - k.105; rachunek z apteki - k.103; polisa - k.104; zeznanie podatkowe PIT - 28 - k.118 - 120, 237 - 239; faktura VAT - k.128; oferty najmu lokali - k.155 - 158; zdjęcia - k.159 - 164; umowa najmu lokalu użytkowego - k.169 - 180,350 - 361; nagranie rozmowy na płycie CD - k.186; wywiad kuratora sądowego - k.195; zdjęcia - k.200; opinia - k.322 - 323)

M. K. (4) ma 50 lat. Żyje w konkubinacie z B. B. (1), z którą prowadzi gospodarstwo domowe. Konkubina dokłada się do kosztów utrzymania kwotą w granicach 2.000 zł miesięcznie. Zamieszkują w budynku przyległym do sali weselnej. W skład zajmowanego lokalu o pow. 94 m² wchodzi 4 pokoje, kuchnia i łazienka. Z tego tytułu pozwany uiszcza na rzecz (...) tytułem czynszu kwotę 600 zł miesięcznie. Dodatkowo płaci za energię elektryczną kwotę 250 zł, ogrzewanie kwotę w granicach 300 - 350 zł miesięcznie. W skali miesiąca pozwany przeznacza na: wyżywienie kwotę w granicach 500 - 600 zł, ubranie 150 zł, środki czystości 100 zł, Internet 30 zł, abonament telefoniczny 40 zł. Kontaktuje się z dziećmi w terminach orzeczonych w wyroku rozwodowym. Koszt wyjazdu do Niemiec po dzieci w jedną stronę wynosi 400 zł. Wyjazdy odbywają się 3 - 4 razy w roku.

Od 2008 r. pozwany prowadzi działalność gospodarczą w formie Sp. z o.o. (...), której jest jedynym udziałowcem. Całość kapitału spółki stanowi 3.000.000 zł, dzielona na 3.000 udziałów po 1.000 zł każdy i obejmuje nieruchomość położoną w W. przy ul. (...). Spółka głównie prowadzi imprezy okolicznościowe, ale również wykonuje szeroko rozumiane usługi budowlane, w tym na rzecz (...). W okresie od stycznia 2016 r. do marca 2018 r. (...) zleciła wykonanie prac Sp. z o.o. (...) zawierając 98 umów, zaś kwota brutto faktur za zrealizowane usługi w 2016 r. wyniosła kwotę 1.051.213,57 zł, zaś w 2017 r. kwotę 714.807,14 zł. W dniu 25.09.2015 r. została zawarta z pozwanym umowa o dzieło - prowadzenie działalności spółki w okresie 01.01.2016 r. do 31.12.2016 r. za wynagrodzeniem 2.500 zł

brutto (2.100 zł netto) miesięcznie. M. K. (2) nie otrzymywał dotychczas dywidend ze spółki. Uchwałą nadzwyczajnego zgromadzenia wspólników z dnia 31.03.2017 r. podjęto decyzję o likwidacji spółki. Za I półrocze 2018 r. spółka wykazała stratę w wysokości 261.000 zł.

W dniu 20.12.2016 r. pozwany wraz z B. B. (1) zawarł umowę Spółki z o.o. (...). Każdy ze wspólników objął 50 udziałów o łącznej wartości 2.500 zł. M. K. (2) jest Prezesem Zarządu. Przedmiotem działalności spółki (...) są szeroko rozumiane usługi budowlane, działalność restauracyjno – usługowa, kupno i sprzedaż nieruchomości. Według stanu na dzień 31.12.2017 r. spółka przyniosła stratę w wysokości 288.262,40 zł, zaś na dzień 30.04.2018 r. stratę w wysokości 346.623,16 zł. W okresie od marca 2017 r. do marca 2018 r. (...) zleciła wykonanie prac spółce zawierając 60 umów, zaś kwota brutto faktur za zrealizowane usługi w 2017 r. wyniosła kwotę 516.191,17 zł.

Działalność M. K. (2) w (...) Spółki (...) została zamknięta w grudniu 2014. Do chwili obecnej prowadzone są ze wspólnikiem Z. P. (1) rozliczenia pieniężne. Z tytułów długów komornik obciążył hipotekę nieruchomości położonej w W. przy ul. (...) na kwotę 190.000 zł.

W dniu 14.10.2014 r. M. K. (2) sprzedał B. B. (1) samochód marki „A. (...)” nr rej (...) za kwotę 7.000 zł. W dniu 05.01.2016 r. pożyczył od T. Ł. (1) kwotę 24.000 zł. Pożycza od niego kwoty w granicach 3.000 – 5.000 zł, które zwraca w ciągu miesiąca. Aktualnie jest zadłużony na kwotę 48.000 zł pożyczki.

Pozwany występował do sądu z pozwami o uchylenie alimentów na rzecz byłej żony oraz obniżenie alimentów na rzecz dzieci, ale zostały one zwrócone z uwagi na nie uzupełnienie braków.

W sprawach prowadzonych przed tut. Sądem w których B. B. (1) występowała o alimenty na rzecz swych małoletnich córek od byłego męża powoływała się na trudną sytuację materialną. Pracowała jako ekspedientka w sklepie odzieżowym za najniższym wynagrodzeniem krajowym. Nie posiadała majątku. Nie ma doświadczenia w branży budowlanej.

(dowód: przesłuchanie pozwanego M. K. - protokół k.283 - 02:55:22 - 04:02:57; zeznania świadka Z. P. - protokół k.203a - 00:12:14 - 00:55:03; zeznania świadka T. O. - protokół k.203a - 00:55:04 - 01:12:45; zeznania świadka T. Ł. - protokół k.203a - 01:12:50 - 01:25:07; zeznania świadka B. B. - protokół k.329 - 00:07:50 - 00:33:40; dowód rejestracyjny – k.46-47 umowa kupna - sprzedaży - k.48-49; (...) porównawczy - k.50-54,268 – 269,370-371; bilans - k.142-144,270; odpis pozwu - k. 60-63,69-72,75-78; zawiadomienie - k.64,68; zajęcie wierzytelności – k.66, zajęcie udziałów - k.67; informacja KRS - k.258 – 263,319 -321; pismo (...) - k.332 - 339; umowa pożyczki - k.129-130; umowa o dzieło - k.131; zestawienie środków trwałych - k.343; akta tut. Sądu o sygn. III RC 8/97, III RC 283/99)

W oparciu o ustalony stan faktyczny Sąd zważył, co następuje:

Powództwo o podwyższenie alimentów na rzecz powódki M. K. (1) podlegało oddaleniu, zaś powództwo o podwyższenie alimentów na rzecz małoletnich L. K. i E. K. częściowemu uwzględnieniu.

Podstawę prawną zgłoszonych powództw stanowi przepis art. 138 k.r.o. Stanowi on, iż w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego. Przez zmianę stosunków rozumie się zmianę usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego lub zmianę możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego, istotne zwiększenie lub zmniejszenie się możliwości zaspokajania potrzeb własnymi siłami. Dla stwierdzenia czy nastąpiła zamiana stosunków w rozumieniu tego artykułu należy brać pod uwagę czy istniejące warunki i okoliczności - na tle sytuacji ogólnej - mają charakter trwałe i dotyczą okoliczności zasadniczych i ilościowo znacznych. Przy czym należy porównać stosunki obecne z okolicznościami uprzednio istniejącymi. Nadto w doktrynie ugruntowało się stanowisko, iż aby art. 138 k.r.o. mógł znaleźć zastosowanie nie muszą wystąpić równocześnie zmiany w zakresie usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego i zmiany w zakresie zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego (por. H. Haak, Kodeks rodzinny i opiekuńczy komentarz, obowiązek alimentacyjny, Towarzystwo Naukowe Organizacji i Kierowania „Dom Organizatora”, Toruń 1995, s. 140).

Zgodnie z treścią przepisu art. 135 § 1 k.r.o. zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego.

Przedmiotem ustaleń Sądu w niniejszej sprawie był zatem fakt, czy po orzeczeniu Sądu Okręgowego we Wrocławiu Wydział XIII Cywilny Rodzinny z dnia 25.10.2011 r. w sprawie sygn. akt XIII RC 430/11, zmienionym wyrokiem Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 07.03.2012 r. w sprawie sygn. akt I ACa 93/12 określającego wysokość świadczeń alimentacyjnych na rzecz małoletnich L. K. i E. K. w kwocie po 1.500 zł miesięcznie na rzecz każdego z uprawnionych oraz na rzecz M. K. (1) w kwocie po 1.000 zł miesięcznie nastąpiła istotna zmiana okoliczności usprawiedliwiająca żądanie podwyższenia alimentów.

Należy na wstępie zauważyć, iż od wydania orzeczenia przez Sąd Okręgowy we Wrocławiu w sprawie sygn. akt XIII RC 430/11 m.in. w przedmiocie konkretyzacji świadczenia alimentacyjnego na rzecz uprawnionych upłynął okres ponad 6 lat. Usprawiedliwione potrzeby uprawnionych wzrosły. Ma to związek nie tylko z upływem czasu, ale również ze zmianami w ich życiu. Zdaniem Sądu Najwyższego, które Sąd orzekający w pełni podziela, różnica wieku dziecka spowodowana upływem czasu od daty orzeczenia określającego wysokość alimentów, sama przez się uzasadnia wzrost potrzeb związanych z uczęszczaniem do szkoły, pobieraniem dodatkowych zajęć, co z kolei pociąga za sobą konieczność ponoszenia zwiększonych wydatków na zaspokojenie potrzeb edukacji oraz w zakresie leczenia i zajęć sportowych itp. (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 1 lipca 1965 r., (...) 135/04, niepublikowane). W ocenie Sądu, uwzględniając zasady doświadczenia życiowego, wiek uprawnionych i związaną z tym konieczność zaspokojenia potrzeb edukacyjnych, wyżywienia, ubrania, opieki zdrowotnej, zajęć dodatkowych to usprawiedliwione koszty utrzymania uprawnionych małoletnich można ustalić na poziomie wskazanym przez ich matkę w trakcie przesłuchania.

Decydującą w niniejszej sprawie okazała się ocena możliwości zarobkowych i majątkowych osób zobowiązanych do alimentacji. Wskazać należy, iż obowiązek alimentacyjny obciąża oboje rodziców. Sytuacja obojga z nich zmieniła się. M. K. (1) z pracy miesięcznie otrzymuje wynagrodzenie w kwocie 530 euro. Poprzednio nie pracowała. W wyniku umowy zawartej w dniu 28.09.2012 r. otrzymała prawo własności nieruchomości gruntowej zabudowanej budynkiem wielolokalowym położonym w W. przy ul. (...) i z tytułu wynajmu lokali otrzymuje kwotę w granicach 3.500 – 4.000 zł miesięcznie. W odniesieniu do sytuacji M. K. (2) należy wskazać, iż żyje w konkubinacie z B. B. (1), zatem koszty zamieszkiwania dzielone są przez pół. Wskazać należy, iż prowadzi on działalność gospodarczą w formie Sp. z o.o. (...), której jest jedynym udziałowcem oraz wraz z B. B. (1) prowadzi Sp. z o.o. (...). Zdaniem Sądu, co już uprzednio wskazano w uzasadnieniu wyroku rozwodowego stron, księgi finansowe spółek pozwanego nie odzwierciedlają jego faktycznej sytuacji finansowej. Z dokumentów przedstawionych przez powoda wynika, że jego dochodem jest kwota 2.500 zł brutto (2.100 zł netto) miesięcznie z tytułu prowadzenia Sp. z o.o. (...). Z tytułu prowadzenia Spółki cywilnej pozostało zadłużenie, zaś spółka (...) przynosi straty. Prowadzenie działalności gospodarczej daje możliwość dokonywania szeregu odliczeń, które pozwalają poprzez odpowiednie księgowanie wykazywanie zaniżonego dochodu, bądź nawet straty. Zdaniem Sądu, pozwany nie przedstawił w niniejszej sprawie rzeczywistego obrazu własnej sytuacji majątkowej i możliwości zarobkowych.

Sąd stwierdza, iż górną granicą świadczeń alimentacyjnych są zarobkowe i majątkowe możliwości zobowiązanego (art. 135 § 1 k.r.o.), choćby nawet nie zostały w tych granicach pokryte wszystkie usprawiedliwione potrzeby uprawnionego do alimentacji. Zebrany w sprawie materiał dowodowy wskazuje na to, iż matka uprawnionych do alimentów ma możliwość uczestniczenia w finansowym pokrywaniu kosztów utrzymania uprawnionych.

W tym miejscu należy podnieść, iż wzrost wydatków na utrzymanie dzieci może być realizowany wyłącznie wtedy, gdy rodzice posiadają wystarczające środki na zrealizowanie tych potrzeb. Sam fakt wzrostu potrzeb dzieci nie jest jednoznaczny z obowiązkiem poniesienia tych kosztów przez rodziców. Dlatego też Sąd w toku postępowania nie rozstrzyga o konieczności poniesienia kosztów niezrealizowanych potrzeb dzieci, ale ustala, które z tych potrzeb należy uznać za potrzeby usprawiedliwione względem możliwości materialnych rodziców – tak by zachować zasadę równości stopy życiowej rodziców i dzieci.

Analizując wyliczenie matki małoletnich powodów oraz załączone przez nią dokumenty w postaci faktur, zaświadczeń Sąd uznał, że faktyczne koszty utrzymania każdego z małoletnich powodów wskazane przez przedstawicielkę ustawową są uzasadnione. Sąd ustalił, iż obydwój rodzice są w stanie ponieść te koszty, gdyż każde z nich znajduje się obecnie w lepszej finansowo sytuacji materialnej, aniżeli w dacie poprzedniego rozstrzygnięcia alimentacyjnego.

Powyższe okoliczności powodują, że wysokości alimentów ustalone od pozwanego ojca małoletnich powodów w wyroku z dnia 25.10.2011 r. w sprawie sygn. akt XIII RC 430/11, zmienionym wyrokiem Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 07.03.2012 r. w sprawie sygn. akt I ACa 93/12 winny zastać zmienione. Bezspornie należy uznać, że pozwany winien w dalszym ciągu łożyć na utrzymanie dzieci, do których należy wliczyć koszty ich edukacji szkolnej oraz wydatki związane w udziałem w dodatkowych zajęciach. Lepsza sytuacja finansowa rodziców zawsze bowiem przekłada się na możliwość zapewnienia dzieciom lepszej formy zajęć poza szkolnych, zwiększa możliwość rozwoju tych dzieci oraz umożliwia zakup lepszego wyżywienia, odzieży.

Orzekając w niniejszej sprawie, Sąd doszedł do przekonania, że pozwany powinien łożyć na rzecz dzieci alimenty w takiej samej wysokości czyli po 1.750 zł miesięcznie na każdego z nich. Pozwany powinien czynić to proporcjonalnie do kosztów utrzymania małoletnich powodów i swoich możliwości finansowych, które Sąd ocenił jako znaczne. Pozwany bowiem prowadzi szeroką działalność gospodarczą, z której osiąga dochody. Zatem jego sytuacja majątkowa pozwala mu płacić alimenty w wysokości 1.750 zł miesięcznie na rzecz każdego z małoletnich powodów. M. K. (1) swój obowiązek alimentacyjny wobec małoletnich realizuje głównie przez sprawowanie bezpośredniej pieczy nad dziećmi i dodatkowo ponosi liczne wydatki związane z ich utrzymaniem z własnych dochodów.

W pozostałej części Sąd powództwo małoletnich powodów oddalił, bowiem zdaniem Sądu, żądanie matki powodów alimentów w kwocie 2.000 zł na rzecz każdego małoletnich jest wygórowane. Wprawdzie koszty utrzymania małoletnich są wysokie, chociażby z tego względu, że małoletni są dziećmi w wieku szkolnym. Jednak, w ocenie Sądu alimenty w wysokości po 1.750 zł miesięcznie na rzecz każdego z małoletnich (łącznie 3.500 zł) w znacznym stopniu bieżące utrzymanie małoletnich powodów pokrywają. Ponadto zaznaczyć należy, że obowiązek alimentacyjny obciąża oboje rodziców zatem i matkę małoletnich powodów, której obecne możliwości finansowe pozwalają na pokrycie części kosztów utrzymania dzieci.

Wobec powyższego orzeczono w punktach I - II sentencji wyroku.

W ocenie Sądu, co wskazano powyżej sytuacja M. K. (1) od daty skonkretyzowania obowiązku alimentacyjnego pozwanego polepszyła się. Aktualnie w skali miesiąca prócz alimentów w wysokości 1.000 zł otrzymuje wynagrodzenie w kwocie 530 euro oraz z tytułu wynajmu lokali kwotę w granicach 3.500 – 4.000 zł. Posiada oszczędności na koncie bankowym w granicach 12.000 zł, co świadczy o jej dobrej sytuacji pieniężnej. Jest zatem w stanie z tych dochodów pokryć swoje zwiększone koszty utrzymania.

Wobec powyższego orzeczono w punkcie III sentencji wyroku.

Sąd ustalił powyższy stan faktyczny na podstawie zgromadzonego w toku postępowania materiału dowodowego oraz zasad doświadczenia życiowego. Ustalając stan faktyczny Sąd dał wiarę zeznaniom stron, za wyjątkiem tej części zeznań pozwanego, która dotyczyła spraw związanych z dochodowością spółek przez niego prowadzonych, z przyczyn opisanych powyżej. Sąd oparł się także na dokumentach urzędowych załączonych do akt sprawy oraz na przedstawionych mu dokumentach prywatnych. Dowodom w postaci dokumentów urzędowych Sąd dał wiarę co do tego, co zostało w nich urzędowo zaświadczone (art. 244 k.p.c.), zaś dokumentom prywatnym wyłącznie co do tego, że osoba podpisana na dokumencie złożyła oświadczenie zawarte w jego treści (art. 245 k.p.c.). Materiał dowodowy obejmujący złożone do akt dokumenty należało uznać za w pełni wiarygodny i dający pełną możliwość czynienia na jego podstawie ustaleń faktycznych. Prawdziwość dokumentów, z których przeprowadzono dowód, nie nasuwała zastrzeżeń i nie była kwestionowana przez strony. W ocenie Sądu te dokumenty stanowiły wiarygodne źródło zawartych w nich informacji.

Orzeczenie o kosztach procesu, zawarte w punkcie IV sentencji wyroku, zostało oparte na treści art. 100 k.c., stanowiącym, iż w razie częściowego tylko uwzględnienia żądań koszty będą wzajemnie zniesione lub stosunkowo rozdzielone.

Na podstawie art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych w zw. z art. 100 k.p.c. kosztami postępowania, których powodowie nie mieli obowiązku uiścić Sąd obciążył pozwanego, nakazując mu, aby uiścił na rzecz Skarbu Państwa kwotę 300 zł, o czym orzeczono w pkt V wyroku.

O rygorze natychmiastowej wykonalności w pkt VI wyroku orzeczono na podstawie art. 333 § 1 pkt 1 k.p.c.

Na podstawie art. 333 § 1 pkt. 1 kpc wyrokowi w pkt. I nadano rygor natychmiastowej wykonalności.